

domsretten. Jeg ved vel, at det er et gammel Stridsspørgsmaal, som der kan være forskellige Meninger om, men jeg har følt mig berettiget og forpligtet til at fremsætte et Forslag, der gaar ud paa, at vi nu ændrer det hidtil fulgte Princip. Det forekommer mig urimeligt, at de Mennesker, som har Jord i Fæste, Leje eller lignende, skal have alle Ulemperne og alle Byrderne af, at Vildtet færdes paa deres Marker og tidt og ofte ødelægger store Værdier for dem, uden at de samtidig har Retten til Udøvelse af Jagt paa dette Vildt. Derfor har jeg fundet det rigtigt at indføre det nye Princip, at Jagtretten skal følge Brugsretten. Hvor Ejendomsret og Brugsret følges ad, sker der naturligvis derved ingen Ændring, men hvor Ejendomsretten og Brugsretten er adskilt, følger Jagtretten for Fremtiden Brugsretten. Der er i Lovforslaget indført forskellige Bestemmelser med Hensyn til Tiden for Jagtrettens Overgang fra Ejer til Fæster og Fremgangsmaaden derved ligesom ogsaa med Hensyn til Fastsættelsen af de Vilkaar, hvorunder denne Overgang skal foregaa.

Af de nye Bestemmelser, der blev indført i Jagtloven af 1922 og her foreslaas ophævet eller mildnet, skal jeg nævne nogle af de vigtigste. Der er fra forskellige Foreninger, Dansk Fiskeriforening og Landsjagtforeningen af 1923 indkommet Andragende til Ministeret om Ophævelse af disse Bestemmelser, og det er i ret nøje Overensstemmelse med dette Andragende, jeg har udarbejdet de Forslag, jeg nu skal omtale.

En af de Bestemmelser, som kom ind ved den sidste Jagtlovsrevision og nu foreslaas ophævet, er den, at man i Fjorde og Vige og lignende Vande ikke maa jage nærmere end 50 Meter fra Stranden. Denne Bestemmelse har ikke mindst Fiskerne følt sig meget brøstholdne over; de havde hidtil haft Ret til at jage paa disse Vande ogsaa nærmere ved Land, end det nu blev bestemt, men denne Jagtret tog man ved denne Bestemmelse fra dem og gav den til andre Mennesker; det vil altsaa sige, man har taget den fra den almindelige Befolkning, idet enhver tidligere havde Ret til at jage paa disse Steder. Jeg har fundet, at Fiskernes Krav om Ophævelse af denne Bestemmelse var retfærdigt og rimeligt og forsvarligt, og jeg har derfor fulgt Fiskernes Ønske i saa Henseende.

Ligeledes er der af disse Foreninger foreslaaet enkelte Ændringer i Fredningsbestemmelserne; navnlig i § 16 er der foreslaaet Ændringer. Jeg tror, disse Bestemmelser er fuldt forsvarlige og har derfor ogsaa fulgt de Ønsker, som her er fremsat

fra Fiskeriets Side. Endelig er der blevet indført en Bestemmelse ved den sidste Jagtlovs Revision, gaaende ud paa, at al Nattejagt er forbudt fra en Time efter Solens Nedgang til en Time før Solens Opgang. Denne Bestemmelse har man ogsaa fra forskellige Sider beklaget sig over; jeg har derfor foreslaaet at mildne denne Bestemmelse ved at ændre en Time til to Timer.

Den Bestemmelse, som har vakt størst Modstand og Modvillie ude i Befolkningen, er vel nok Indførelse af Jagttegnene. Ved den af mig gentagne Gange nævnte Jagtlovsrevision blev den Bestemmelse indført, at alle, der vilde gaa paa Jagt, skulde løse Jagttegn. De, der vilde nøjes med at gaa paa Jagt paa deres egne Jorder, skulde løse et Tegn, der skulde betales med 2 Kr., og de, der ønskede at gaa paa Jagt paa andre Folks Jorder, skulde løse et Jagttegn til 20 Kr. Den første Bestemmelse har navnlig Landboerne reageret stærkt overfor, idet de ikke har kunnet forstaa, at man for at faa Lov til at gaa paa Jagt paa sin egen Jord skulde betale 2 Kr. til Sognefogeden. Det forekommer ogsaa mig, at denne Bestemmelse er i høj Grad uretfærdig, fordi man derved stiller de forskellige Jægere ens med Hensyn til Betalingen for Udøvelsen af Jagtretten, men de Indtægter, de kan faa, naar de løser disse Jagttegn og betaler de Penge, der her er Tale om, er jo ikke tilnærmelsesvis ens. For den Mand, som kun har et Par Tønder Land, og som skal betale 2 Kr. for at faa Lov til at gaa paa Jagt paa disse Par Tønder Land, betyder den Ret, han faar, ikke stort, men for den Godsejer, som maaske har tusind Tønder Land, betyder det ikke lidt, at han faar Lov til at gaa paa Jagt paa disse tusind Tønder Land, og han kommer ogsaa kun til at betale 2 Kr. Derfor forekommer det mig, som sagt, at det er i højeste Grad uretfærdigt, at man stiller sig ens overfor dem, som vil jage paa deres egen Jord, enten deres Jordareal er stort eller lille.

Det samme kan siges om Jagttegnene til 20 Kr., som skal løses af de Mennesker, som gerne vil gaa paa Jagt paa andre Folks Jord; der er jo mange, der ser en stor Fornøjelse i at gaa paa Jagt. Hvis man regner Fornøjelsen fra, vil Fortjenesten i mange Tilfælde sikkert ikke være saa stor. Nu er det jo ikke alle dem, der har Lyst til at gaa paa Jagt, der ogsaa har Tid og Raad til at gaa paa Jagt hver Dag, og for dem, der skal betale de 20 Kr., betyder det naturligvis overordentlig meget, om de kan faa Tid og Raad til at gaa paa